

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 47.638/1
VAN 23 DECEMBER 2009

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, eerste kamer, op 21 december 2009 door de Minister van Werk verzocht haar, binnen een termijn van vijf werkdagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot bevordering van de tewerkstelling van werkzoekenden, ontslagen in het kader van een herstructurering, ten behoeve van onderwijs- en opleidingsinstellingen en openbare bemiddelingsdiensten", heeft volgende advies gegeven:

Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 2/, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd door

"de achteruitgang van de economische situatie, die het noodzakelijk maakt om zo snel mogelijk de nodige maatregelen te nemen om de daling van de activiteit en de gevolgen daarvan op de werkgelegenheid te beperken. Om dat te doen, moeten nieuwe maatregelen genomen worden om op het moment dat zulks mogelijk is, de tewerkstelling te bevorderen (via een versterking van de sociale bijdrageverminderingen of via subsidies voor tewerkstelling), de vorming of de beroepsstages te vergemakkelijken. Zo kan vermeden worden dat, als de activiteit zich herstelt, de jongeren die vandaag hun studies afronden, de langdurig werklozen van morgen worden".

*

* *

Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*

* *

1. Het om advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit strekt ertoe van bepaalde werknemers die zijn ontslagen in het kader van een herstructurering de aanwerving als opleider of arbeidsbemiddelaar te bevorderen. De tewerkstellingsmaatregel richt zich specifiek op bepaalde opleidings-, bemiddelings- en begeleidingsorganismen en onderwijsinstellingen. Enerzijds wordt daartoe aan de betrokken werknemers in bepaalde gevallen en onder bepaalde voorwaarden een ervaringsuitkering toegekend (zie de artikelen 6 tot 9 van het ontwerp). Anderzijds wordt een doelgroepvermindering voor opleiders en arbeidsbemiddelaars ingevoerd ten voordele

.../...

van de betrokken werkgevers (artikel 10). Opdat werkgever en werknemer van de tewerkstellingsbevorderende maatregel kunnen genieten, dient de werkgever een opleidingsovereenkomst te sluiten met de minister die bevoegd is voor werk (artikelen 2 tot 5).

2. Voor de verschillende bepalingen van het ontwerp kan rechtsgrond worden gevonden in artikel 7, § 1, derde lid, m), van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders en in de artikelen 335, tweede lid, 2/, 336 en 338 van de Programmawet (I) van 24 december 2002.

2.1. Artikel 7, § 1, derde lid, m), van de besluitwet van 28 december 1944 verleent de Koning de bevoegdheid om te bepalen onder welke voorwaarden de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening (RVA) tot taak heeft de uitbetaling te verzekeren van een uitkering voor bepaalde categorieën van werklozen die tewerkgesteld zijn in een inschakelingsproject met het oog op de bevordering van hun integratie op de arbeidsmarkt.

2.2. Op grond van artikel 338 van de Programmawet (I) van 24 december 2002 bepaalt de Koning de categorieën van werknemers of werkzoekenden die in aanmerking komen voor de toekenning van een doelgroepvermindering, de voorwaarden die daarbij gelden, het forfaitaire bedrag waar de werkgever aanspraak op kan maken, alsook de periode waarin de vermindering wordt toegekend.

2.3. Artikel 335 van dezelfde wet geeft de Koning de mogelijkheid om de toepassing van de wet volledig of gedeeltelijk te beperken tot de bepaalde werkgevers- en de werknemerscategorieën van de privésector of van de openbare sector.

2.4. Krachtens artikel 336 van dezelfde wet bepaalt de Koning het aantal kwartalen dat de doelgroepvermindering wordt toegekend.

2.5. Artikel 353*bis* van de Programmawet (I) van 24 december 2002 biedt als zodanig geen rechtsgrond voor het ontwerp. De verwijzing ernaar in het tweede lid van de aanhef is evenwel nuttig voor een goed begrip van de regeling ⁽¹⁾.

3. Binnen de korte termijn die hem voor het geven van zijn advies is gelaten, heeft de Raad van State niet kunnen onderzoeken of de ontworpen regeling compatibel is met de betrokken sectorale regelgeving, bijvoorbeeld met de onderwijswetgeving van de gemeenschappen.

⁽¹⁾ Aan de voorwaarde in artikel 353*bis*, eerste lid, van de wet dat om een doelgroepvermindering voor werknemers in het kader van een herstructurering te kunnen genieten een werkgever dergelijke werknemers in dienst moet nemen door toedoen van een tewerkstellingscel, lijkt te zijn voldaan. Hoewel in het ontwerp niet uitdrukkelijke sprake is van een tewerkstellingscel, blijkt uit de samenlezing van de artikelen 10 (ontworpen artikel 28/1*ter* van het koninklijk besluit van 16 mei 2003) en 6, eerste lid, 2/, van het ontwerp dat de werknemer in het bezit moet zijn van een verminderingskaart. Uit artikel 15/1, § 2, van het koninklijk besluit van 9 maart 2006 betreffende het activerend beleid bij herstructureringen blijkt dat een dergelijke verminderingskaart slechts kan worden uitgereikt aan werknemers die zijn ingeschreven in een tewerkstellingscel. Aldus is de betrokkenheid van de tewerkstellingscel verzekerd.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. BAERT,	staatsraad, voorzitter,
	B. SEUTIN,	
	W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
Mevrouw	M. VERSCHRAEGHEN,	toegevoegd griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. STEEN, auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

M. VERSCHRAEGHEN

J. BAERT

ROYAUME DE BELGIQUE

AVIS 47.638/1
DU 23 DÉCEMBRE 2009

DE LA SECTION DE LÉGISLATION
DU CONSEIL D'ÉTAT

Le CONSEIL D'ÉTAT, section de législation, première chambre, saisi par la Ministre de l'Emploi, le 21 décembre 2009, d'une demande d'avis, dans un délai de cinq jours ouvrables, sur un projet d'arrêté royal "de promotion de mise à l'emploi des demandeurs d'emploi, licenciés dans le cadre d'une restructuration, au profit des établissements d'enseignement et de formation et des services publics d'emploi", a donné l'avis suivant:

Conformément à l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2/, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la demande d'avis doit indiquer les motifs qui en justifient le caractère urgent.

En l'occurrence, l'urgence est motivée par

"de achteruitgang van de economische situatie, die het noodzakelijk maakt om zo snel mogelijk de nodige maatregelen te nemen om de daling van de activiteit en de gevolgen daarvan op de werkgelegenheid te beperken. Om dat te doen, moeten nieuwe maatregelen genomen worden om op het moment dat zulks mogelijk is, de tewerkstelling te bevorderen (via een versterking van de sociale bijdrageverminderingen of via subsidies voor tewerkstelling), de vorming of de beroepsstages te vergemakkelijken. Zo kan vermeden worden dat, als de activiteit zich herstelt, de jongeren die vandaag hun studies afronden, de langdurig werklozen van morgen worden".

*

* *

En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, la section de législation a dû se limiter à examiner la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

* *

1. Le projet d'arrêté royal soumis pour avis vise à promouvoir l'engagement, comme formateur ou accompagnateur, de certains travailleurs licenciés dans le cadre d'une restructuration. La mesure d'emploi s'adresse spécifiquement aux organismes de formation, de placement et d'accompagnement ainsi qu'aux établissements d'enseignement. D'une part, une allocation d'expérience est accordée à cet effet dans certains cas et sous certaines conditions aux travailleurs concernés (voir les articles 6 à 9 du projet). D'autre part, une réduction groupe-cible pour des formateurs et accompagnateurs est instaurée en faveur des employeurs concernés (article 10). Pour que

.../...

l'employeur et le travailleur puissent bénéficier de la mesure de promotion de l'emploi, l'employeur doit conclure une convention des formateurs avec le ministre qui a l'Emploi dans ses attributions (articles 2 à 5).

2. Les différentes dispositions du projet peuvent trouver un fondement juridique dans l'article 7, § 1er, alinéa 3, m), de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs et dans les articles 335, alinéa 2, 2/, 336 et 338 de la loi-programme (I) du 24 décembre 2002.

2.1. L'article 7, § 1er, alinéa 3, m), de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 habilite le Roi à déterminer dans quelles conditions l'Office national de l'emploi (ONEM) a pour mission d'assurer le paiement d'une allocation à certaines catégories de chômeurs occupés dans un projet d'insertion en vue de favoriser leur intégration sur le marché de l'emploi.

2.2. En vertu de l'article 338 de la loi-programme (I) du 24 décembre 2002, le Roi détermine les catégories de travailleurs ou de demandeurs d'emploi qui entrent en ligne de compte pour l'octroi d'une réduction groupe-cible, les conditions qui s'appliquent à cet égard, le montant forfaitaire auquel l'employeur a droit et la période durant laquelle la réduction est octroyée.

2.3. L'article 335 de la même loi permet au Roi de limiter l'application de la loi en tout ou en partie aux catégories déterminées d'employeurs et de travailleurs du secteur privé ou du secteur public.

2.4. En vertu de l'article 336 de la même loi, le Roi détermine le nombre de trimestres pendant lesquels la réduction groupe-cible est octroyée.

2.5. L'article 353*bis* de la loi-programme (I) du 24 décembre 2002 ne procure pas, comme tel, de fondement juridique au projet. La référence à cet article, au deuxième alinéa du préambule, est cependant utile à une bonne compréhension de la réglementation ⁽¹⁾.

3. Dans le bref délai qui lui est imparti pour donner son avis, le Conseil d'État n'a pas pu examiner si les dispositions en projet sont compatibles avec la réglementation sectorielle concernée, par exemple avec la législation sur l'enseignement des communautés.

⁽¹⁾ Il semble qu'il soit satisfait à la condition de l'article 353*bis*, alinéa 1er, de la loi qui prévoit que pour pouvoir bénéficier d'une réduction groupe-cible pour les travailleurs licenciés dans le cadre d'une restructuration, un employeur doit engager de tels travailleurs par l'intervention d'une cellule de mise à l'emploi. Bien que le projet ne fasse pas expressément mention d'une cellule de mise à l'emploi, il ressort de la combinaison des articles 10 (article 28/1*ter*, en projet, de l'arrêté royal du 16 mai 2003) et 6, alinéa 1er, 2/, du projet que le travailleurs doit être en possession d'une carte de réduction. Il ressort de l'article 15/1, § 2, de l'arrêté royal du 9 mars 2006 relatif à la gestion active des restructurations qu'une telle carte de réduction ne peut être délivrée qu'aux travailleurs inscrits auprès d'une cellule pour l'emploi. La participation de celle-ci est donc assurée.

La chambre était composée de

Messieurs	J. BAERT,	conseiller d'État, président,
	B. SEUTIN, W. VAN VAERENBERGH,	conseillers d'État,
Madame	M. VERSCHRAEGHEN,	greffier assumé.

Le rapport a été présenté par M. B. STEEN, auditeur.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. J. BAERT.

LE GREFFIER

LE PRÉSIDENT

M. VERSCHRAEGHEN

J. BAERT